

21 - Sura el-Enbija

(1) Ljudima se bliži čas polaganja računa za djela koja čine na ovom svijetu, a oni žive bezbrižno, ne pripremaju se za Veliki dan, okreću leđa i zabavljaju se.

(2) I ne kazuje im se ništa od časnog Kur'ana što ih **iznova** podsjeća na ahiret, a da iste te ajete ne slušaju ali im se rugaju i zabavljaju se; ne slušaju ih radi toga da opomenu prihvate.

(3) Srca nevjernikā sasvim su nemarna u pogledu Kur'ana kojeg čuju, odvrćena su pomoću neistine i naklonjena slijeđenju strasti. Jednom, kurejšijski nevjernici sastali su se i šapatom rekli da je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, samo čovjek, da se ni po čemu ne razlikuje od drugih ljudi. Zatim su rekli da je časni Kur'an, koji mu je objavljen, **vradžbina i dodali**: "Zar ćete povjerovati u Kur'an, a vidite da je čarolija, i zar ćete slijediti čovjeka poput vas?"

(4) Na to je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, **samo rekao**: "Moj Gospodar zna šta oni šapatom govore. On zna sve što se govori i na nebesima i na Zemlji. On čuje riječi Svojih robova i zna šta oni rade, te će im dati adekvatnu naknadu."

(5) Oni vode diskusije u pogledu onoga što se Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, objavljuje. Neki kažu da se radi o zbrkanim snovima koji nemaju značenja, neki tvrde da ga on izmišlja, da je pjesnik. **Govorili su**: Ako je istina što govori neka nam donese kakvo nadnaravno djelo kao što su to činili i prijašnji poslanici, poput Musaovog štapa ili Salihove deve.

(6) Nisu povjerovali stanovnici gradova, prije ovih predlagača, kojima su njihovi poslanici čuda donosili, nakon što su to tražili i dobili kao što su tražili, pa zar će mekanski mnogobošci povjerovati ako im Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, donese čudo?

(7) I prije Vjeronavjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, Allah je samo ljude kao poslanike slao, a ne meleke, i objavljivao im je. Zato pitajte, o mekanski bezbožnici, **sljedbenike Knjige, jevreje i kršćane**, ako to ne znate!

(8) Allah, džellešānuhu, nije poslanicima dao osobinu da žive bez hrane, nego su kao i ostali ljudi. I nije im dao da vječno žive na ovom svijetu, smrtnici su kao i ostali ljudi.

(9) Kasnije je Svevišnji Allah ispunjavao obećanje koje je dao vjerovjesnicima i pomagao im protiv nasilnika poricatelja koji su bili ogrezli u grijehu i prevršili svaku mjeru zla.

(10) Allah vam je objavio ovaj Kur'an, u kojem je slava vaša, i ponos vaš, i uspjeh na ovom i budućem svijetu – ako ne zaboravite njegove poruke i ako budete prema njemu postupali.

(11) Mnogo je bilo bezbožničkih sela i gradova čiji su stanovnici, ne vjerujući, sami sebi nasilje činili, pa ih je Svevišnji Allah **uništio**, a poslije njih druge narode doveo.

(12) Kad bi nevjernici osjetili da im se bliži kazna, da će ih sustići Allahova srdžba, počeli bi bježati iz svojih domova.

(13) I bili bi pozvani, **rugajući im se**: "Kuda bježite? Vratite se, živite udobno i zabavljajte se u svojim stanovima! Možda će vas neko upitati nešto o vašem dunjaluku."

(14) I oni bi, priznajući svoj nemar i grijehe, **odgovorili**: "Teško nama, propast nam predstoji! O, kako smo ne vjerujući u Allaha, ne zahvaljujući Mu i ne spominjući Ga, sami sebi nasilje učinili!"

(15) I tako bi kukali, propast prizivajući i priznajući da su bili nevjernici, sve dok Svevišnji Allah na njih ne bi spustio Svoju kaznu, pa bi izgledali kao žito požnjeveno, nepomični i nemoćni.

(16) I znajte da Allah, džellešānuhu, nije stvorio nebo i Zemlju za igru i zabavu, već ih je stvorio zarad goleme mudrosti i uspostave dokaza da Allah sve može učiniti.

(17) Da smo htjeli imati suprugu i dijete, to bismo uzeli od samih Nas, ali Mi to ne činimo, jer nam ne dolikuje.

(18) Svemogućí Allah pomoću istine koju objavljuje Svome Poslaniku suzbija laž nevjernika i ona u potpunosti nestaje. A bezbožnici koji govore da Allah ima družicu i dijete, imat će strašnu kaznu u paklenoj vatri jer iznose goleme neistine o Jednom Jedinom, a to Njemu ne priличи.

(19) Samo Uzvišenom Allahu pripada vlast na nebesima i na Zemlji, On stvara i upravlja. Meleki, Allahu bliska stvorenja, ne zaziru od ibadeta niti im ibadet dosadi.

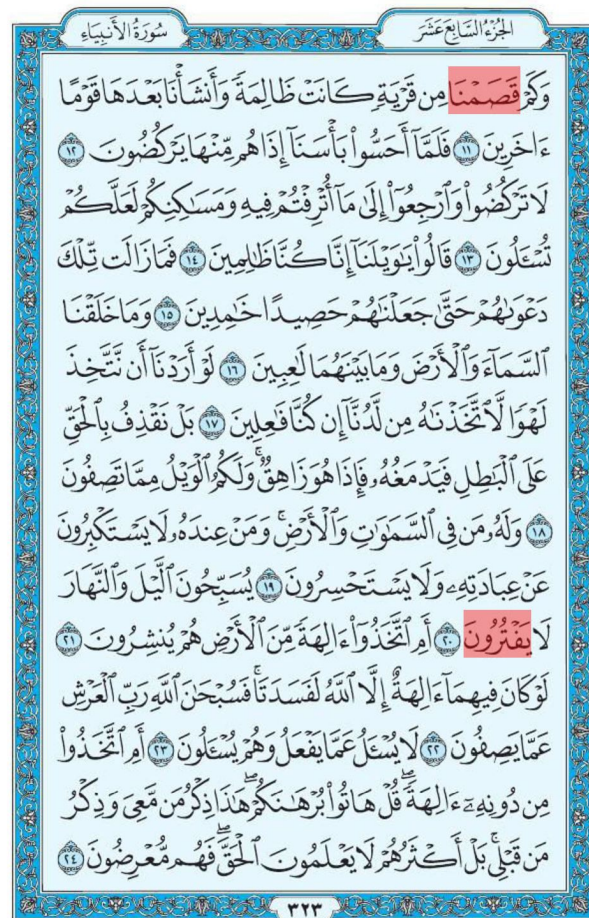
(20) Meleki spominju Gospodara i zahvaljuju Mu noću i danju, besprekidno, ne **malaksavaju** u tome.

(21) Mušrici obožavaju kumire, a ne Svevišnjeg Allaha, i pored toga što oni ne mogu mrtve oživiti. Kako onda mogu obožavati nekoga ko je nemoćan u tom pogledu?!

(22) Da na Zemlji i nebesima postoje drugi bogovi koji imaju moć kao što je Allah ima, poremetio bi se red i nastala bi katastrofa u svemiru, zbog njihove borbe oko vlasti. Nemoguće je da postoje istinski bogovi mimo Allaha, On je Gospodar Arša veličanstvenog. Pa neka je uzvišen i slavljen Allah, Gospodar svjetova, i vrlo visoko iznad onog kako o Njemu govore nevjernici da ima ortake!

(23) Jedan od dokaza da je Allah, džellešānuhu, jedini Stvoritelj i jedini Bog jest to što Ga niko ne može pitati niti će biti pitan o Svojim odredbama, a stvorenja će biti pozvana na odgovornost za svoja djela i pitana o njima.

(24) Zar bezbožnici pored Allaha uzimaju bogove koje obožavaju!? Reci im, **Božiji Poslaniče**: "Podastrite ispravan bjelodan dokaz da lažni bogovi kojima robujete zbilja zaslužuju da ih se obožava! Ni u ovom Kur'anu, koji mi se objavljuje, ni u prijašnjim objavama nema dokaza da se pored Allaha smije robovati bilo kome drugom. Dakle, čime ćete poduprijeti svoju tvrdnju?" Pa ipak, nevjernici čine širk iz neznanja i slijepog slijeđenja svojih predaka, i zbog toga se otuđuju od istine i negiraju je.

(25) Prije tebe, Allahov Poslaniče, Allah, džellešānuhu, nije poslao nijednog poslanika, **a da mu nije objavio:** "Svevišnji Allah jedini je Bog, Koji nema saučesnika, samo Njemu može se robovati, pa Mu robujte, iskreno Mu vjeru ispovijedajući!"

(26) Zato što tvrde da su meleki Božije kćeri, **bezvjerci govore:** "Milostivi Allah ima dijete!" Neka je hvaljen Allah i vrlo visoko iznad onog kako o Njemu govore neznalice! Meleki su Allahova stvorenja, a nisu Njegove kćeri. Meleki su Allahu, džellešānuhu, veoma bliski položajem i Njegovi robovi poštovani.

(27) Meleki su poslušni Allahu, ne govore ništa i ne čine ništa dok im to Allah ne dopusti. Oni se ne suprotstavljaju Njegovim naredbama.

(28) Sveznajući Allah savršeno zna šta su meleki radili prije i šta će uraditi u budućnosti. Oni se zalažu za nekog tek pošto im to Milostivi Allah, džellešānuhu, dozvoli, samo za onog čijim je djelima On zadovoljan. Meleki su bogobožni i zbog toga se čuvaju, te Mu se ne suprotstavljaju u onome što naredi ili zabrani.

(29) Pod pretpostavkom da neki meleki rekne da je on, pored Allaha, bog, bio bi kažnjen u paklenoj vatri. To je kazna svakom čovjeku koji sâm sebi čini nasilje smatrajući da postoji neko Allahu ravan, to je kazna svakom čovjeku koji sebi pripisuje Božija svojstva, a ne pripadaju mu.

(30) Zar ne znaju bezbožnici da su nebesa i Zemlja bili **jedna cjelina koju ništa nije razdvajalo, pa s neba nije kiša padala, i da ih je Svemogućí Allah, Svojom moći i snagom, razdvojio** i zatim učinio da pomoću kiše, koja pada s neba, raste raznovrsno bilje na Zemlji? I zar ne znaju da Svevišnji Allah od vode sve živo stvara? Pa hoće li bezbožnici, koji poriču Allahovu moć i jednoću, povjerovati u Njega i samo Njega obožavati?

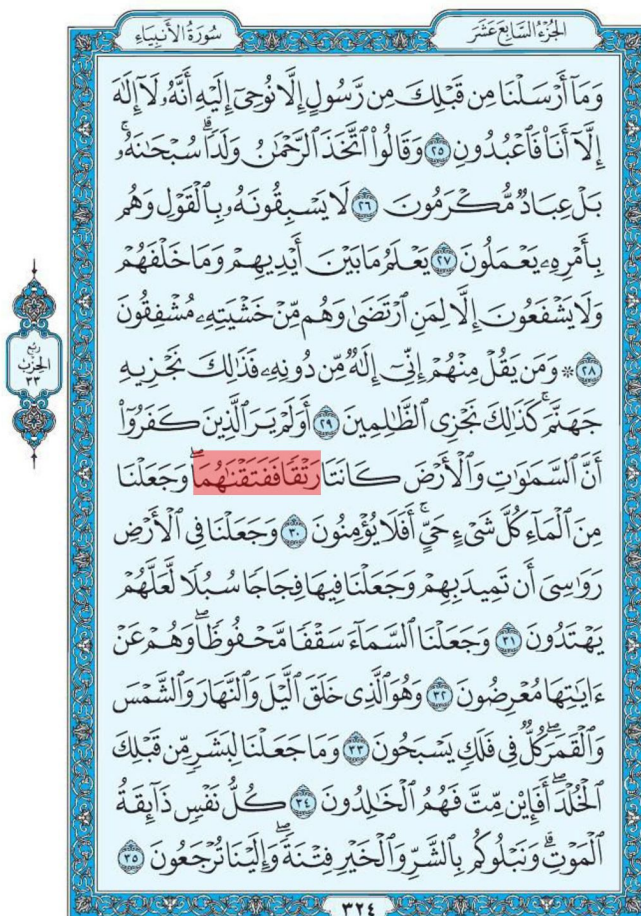
(31) Svemogućí Allah stvorio je na Zemlji nepomične planine koje služe zato da se ne poremeti ravnoteža Zemlje, i po njima je stvorio široke puteve, ne bi li ljudima bilo lakše kretati se tamo gdje imaju namjeru da idu.

(32) Allah je stvorio i nebesa golema bez stupova, svod koji pokriva Zemlju, i drži ga da ne padne, kao što ga čuva od šejtana. Međutim, nevjernici su nemarni, okreću se od svih ovih bjelodanih znamenja i očitih dokaza kao što su Sunce i Mjesec.

(33) Allah je Onaj Koji je stvorio noć da bi ljudi u njoj počivali i odmarali se, i stvorio je dan da bi u njemu privređivali i trudili se, i stvorio je Sunce da bude izvor svjetlosti danju, i stvorio je Mjesec da svijetli noću. I Sunce i Mjesec imaju preciznu putanju od koje nimalo ne odstupaju.

(34) Allah, džellešānuhu, nije odredio da prije tebe, o Poslaniče, ijedan čovjek vječno živi; ako ti umreš, zar će ovi poslije tebe vječno živjeti? Nikako!

(35) Svako biće, vjernik ili nevjernik, okusit će smrt. O ljudi, Mi vas na dunjaluku ispitujemo i na kušnju stavljamo kroz zaduženja, dajući vam i dobro i zlo. Nakon smrti Nama ćete se vratiti i Mi ćemo vam za vaša djela adekvatnu naknadu dati.

(36) Kad bezbožnici vide Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, **rugaju se i govore:** "Evo ovo je čovjek koji huli vaše bogove!" Rugajući se tebi oni poriču Allahova znamenja, negiraju časní Kur'an koji im je objavljen i okreću se od vjerovanja i poriču darovane blagodati. Budući da su krivovjerni objedinili sva ružna svojstva, njih treba huliti.

(37) Allah, džellešanu, stvorio je čovjeka od žurbe, pa, nestrpljiv, požuruje stvari i ne može dočekati. Zbog toga nevjernici požuruju Allahovu kaznu, a On im je obećao je da će im pokazati kaznu koju požuruju. Kako će brzo doći ono što se mora dogoditi, nema potrebe da se požuruje.

(38) Nevjernici koji poriču proživljenje, **požuruju kaznu rugajući se:** "Kad će već jednom Sudnji dan, kojim nam prijetite ti i vjernici koji su s tobom, Muhamede, ako je istina da će se uopće dogoditi?"

(39) Da bezbožnici koji poriču proživljenje znaju kakva ih stravična kazna čeka u paklenoj vatri kada je ne budu mogli otkloniti od lica svojih niti leđa svojih, i kada ne bude pomagača koji će im patnju moći otkloniti, a da to znaju, ne bi ustrajali na poricanju i inatu, i ne bi požurivali da ih snađe kazna.

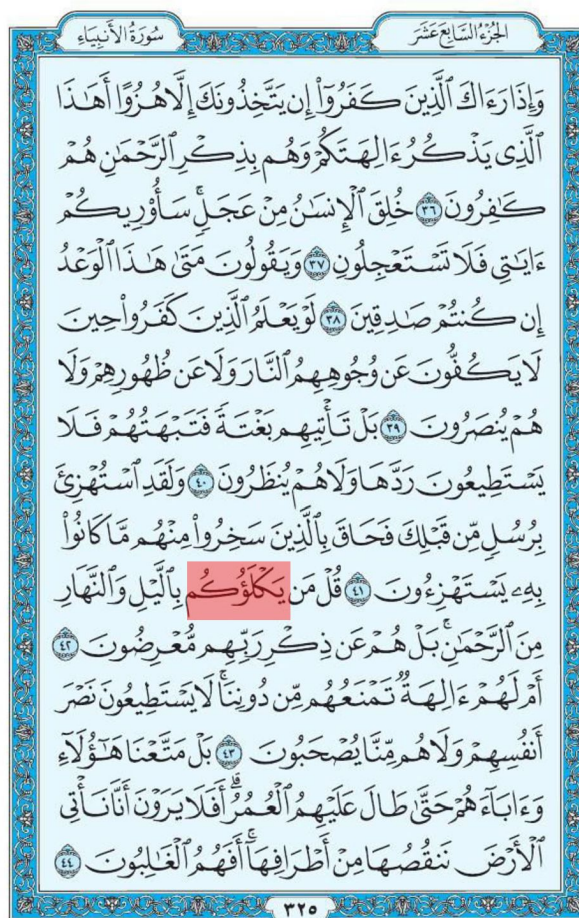
(40) Oni ne znaju kada će ih paklena kazna snaći, jer ona će doći iznenada i neće je moći zaustaviti, niti će im biti odgođena kako bi se pokajali i milost dobili.

(41) Ako ti se tvoj narod rugao, Poslaniče, u tome nisi izuzetak. Tako je bilo i sa drugim poslanicima. Oni koji nisu vjerovali i prije Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, rugali su se svojim poslanicima, pa je Svevišnji Allah dao da njih, nevjernike, stigne kazna kojoj su se rugali onda kad su ih poslanici njome zastrašivali.

(42) Allahov Poslaniče, **reci onima koji požuruju kaznu:** "Osim Milostivog Allaha, niko vas ne može **sačuvati** i zaštititi, noću i danju, od kazne." Ali ipak, oni koji ne vjeruju okreću glave, otuđuju se od časnog Kur'ana i nemaju na umu to da ih može stići kazna. Okrenuli su leđa, nemarni su i ne razmišljaju, jer su neznalice i bezumnici.

(43) Mogu li božanstva kojima se klanjaju višebošci odbraniti svoje obožavaoce od Naše kazne? Ta božanstva kojima robuju ne mogu nimalo sebi pomoći, a kamoli da mogu pomoći kome drugom. Zaista, kipovi neće moći uzeti svoje obožavaoce u okrilje svoje zaštite i pažnje, te ih sačuvati od kazne u džehennemu.

(44) Mi smo nevjernicima dali uživanje, a i njihovim precima blagodati mnoge smo dali, kako bismo ih postepeno ka kazni odveli. Vrijeme im se oduljilo pa ih je to obmanulo i nastavili su u svome nevjerstvu. Zar ovi koji su obmanuti i koji kaznu požuruju, ne vide da mi Zemlju s krajeva njenih umanjujemo, tako što vladamo njenim stanovnicima i pokoravamo ih, pa da iz toga pouku uzmu, kako im se ne bi desilo isto ono što se desilo i drugima?! Oni nisu pobjednici, nego gubitnici.

(45) Poslaniče, **reci nevjernicima**: "Ja vas podsjećam na kaznu ovim Kur'anom, veličanstvenom knjigom, koji mi se objavljuje!" Ali nevjernici ne čuju kur'anske ajete onako kako ih čuju oni koji ih prihvataju, pa se oni upravo zato i otuđuju od Objave. Njima ne koristi zastrašivanje Allahovom kaznom.

(46) O Poslaniče, kada bi ove koji požuruju kaznu, samo jedan njen **dio** dotakao, **kazali bi**: Propali smo, jer smo bili nepravedni, činili smo širk, i poricali istinu koju je donio Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem.

(47) Na Dan ustanuća, Allah, džellešanuhu, postaviti će ispravnu vagu radi vaganja dobrih i hrđavih djela, pa Gospodar nikom neće krivo učiniti dodavši mu grijeh ili mu pak oduzevši dobro djelo. Ako trudbenikovo djelo, bilo ono dobro ili hrđavo, bude teško koliko zrno gorušice, Allah ga neće zanemariti nego će za njega nagradu ili kaznu dati.

(48) Allah, džellešanuhu, objavio je Musau i Harunu Tevrat, pomoću kojeg je rastavio istinu od neistine, dozvoljeno od zabranjenog i bio je svjetlo upute onima koji su se bojali Allaha i bili na Pravoj stazi.

(49) To su oni koji imaju na umu da ih Sveznajući Allah vidi, vjeruju Ga iako Ga ne vide, i koji se boje kazne i polaganja računa na budućem svijetu.

(50) Ovaj Kur'an, koji je Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, objavljen, pouka je onima koji slijede njegova uputstva, on donosi golemu korist i blagoslov, pa zar ga vi, o mnogobošci, poričete i ne slijedite, a u njemu su bjelodani i nepobitni dokazi?

(51) Plemeniti Allah uputio je Ibrahima, alejhis-selam, još dok je dječak bio i dao mu da čini djela kojima je On zadovoljan. Allah je dobro znao da poslanik Ibrahim zaslužuje da bude izabran i odlikovan.

(52) Kad se Ibrahim, alejhis-selam, **obratio svom ocu Azeru i svom narodu**: "Kakvi su ovo kumiri koje ste napravili i kakvi su ovo kipovi koje ste isklesali, a kojima se neprestano klanjate?"

(53) Oni odgovoriše: "Odrasli smo gledajući kako im se naši preci klanjaju, pa im se, evo, i mi klanjamo."

(54) Ibrahim im reče: Vi i oni koje slijedite u jasnoj ste zabludi i skrenuli ste s pravog puta.

(55) Ibrahimovi sunarodnici upitaše: "Govoriš li ti to istinu ili neistinu iznosiš kako bi nam se narugao."

(56) "Ne govorim neistinu niti vam se rugam", odgovori poslanik Ibrahim, alejhis-selam. "Vaš je Gospodar Allah, Stvoritelj nebesa i Zemlje iz ničega, On je jedini Bog. Ja sam svjedok da je istina ovo što govorim. Oni kojima se klanjate, a ne Allahu, nemaju baš nikakva udjela u stvaranju nebesa i Zemlje."

(57) "I tako mi Svevišnjeg Allaha, čim se udaljite, ja ću skovati spletke protiv vaših kumira i udesiti ih", nagovijestio je Ibrahim, alejhis-selam, svojim sunarodnicima.

(58) I zaista, Ibrahim porazbija sve kipove u **komadiće**, a ostavi najvećeg kipa, da bi mu se mnogobošci mogli obratiti pitajući ga ko je to uradio.

(59) Vrativši se, **mnogobošci zatekoše kipove porazbijane i jedni druge zapitaše**: "Ko li učini ovo bogovima našim? Onaj ko je ovo uradio nesumnjivo je nasilnik, prevršio je granicu u zlu." Rekli su tako, jer su smatrali da se kipovi trebaju veličati i da se ne smiju skrnaviti.

(60) Neki od onih koji su čuli Ibrahimovu, alejhis-selam, prijetnju, **rekoše**: "Čuli smo jednog momka, Ibrahim se zove, da vrijeđa i nipodaštava naše bogove. Vjerovatno je on to uradio."

(61) Velikodostojnici mnogobošci povikaše: "Dovedite Ibrahima pred narod, neka prizna svoje nedjelo i neka se dokaže njegova krivica na temelju iskaza svjedoka!"

(62) Dovedi su Ibrahima, alejhis-selam, i upitali ga, **nadasve negodujući zbog njegova ponašanja**: "Jesi li ti, Ibrahim, porazbijao naše bogove?"

(63) Međutim, Ibrahim, alejhis-selam, osramotio ih je, sve, dokazavši da su nerazumni i maloumni, a njihovi bogovi nemoćni. **Rekao im je**: "Nisam ja porazbijao vaše bogove, to je učinio najveći kip među njima. Upitajte njih, svoje bogove, ako u njima ima života pa mogu govoriti!"

(64) Kada su malo bolje promislili o svojim postupcima, bilo im je jasno da njihovi kipovi ne mogu donijeti ni korist ni štetu. Oni su, dakle, bili nepravedni kada su pored Allaha, njih obožavali.

(65) No, u njima se probudila oholost, nisu se odrekli neistine nego su cijelu stvar izokrenuli pa su se protiv poslanika Ibrahima, alejhis-selam, pozvali na dokaz koji, zapravo, pobija njihov stav, a ne njegov. **Rekli su mu**: "Kako nas upućuješ da upitamo kipove, a oni, kao što dobro znaš, ne govore?!"

(66) Osuđujući ih, Ibrahim, alejhis-selam, **upita**: "Zašto se onda, umjesto Allahu, klanjate kipovima koji vam, ako ih obožavate, ne mogu nikakvu korist donijeti, kao ni sebi samima, a niti mogu sami sebe zaštititi?"

(67) "Teško vama! Daleko bili, vi i vaši kipovi kojima robujete, a ne Uzvišenom Allahu, koji niti štete niti koristite!", reče Ibrahim. "Zar nećete razmisliti o ogavnosti toga šta radite, pa da se Pravim putem uputite?"

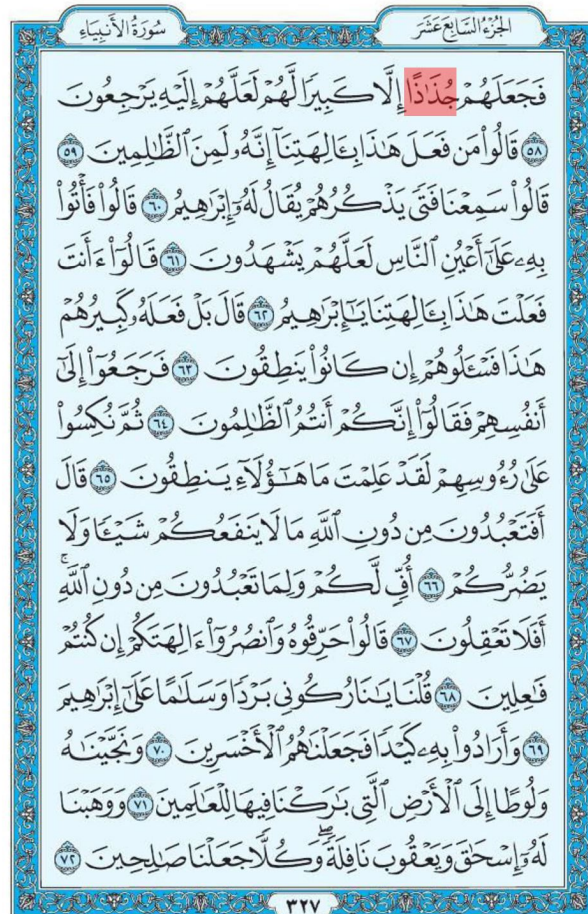
(68) Pošto je poslanik Ibrahim, alejhis-selam, pomoću jasnih i nepobitnih dokaza pobijedio nevjernike u raspravi, oni protiv njega upotrijebiše silu i prevlast. **Povikaše**: "Osvetite svoje bogove i neka oni pobjednici budu, pa spalite Ibrahima u vatri!"

(69) Međutim, Svemoguću Allah spasio je Svog miljenika Ibrahima od vatre; njoj je zapovjedio da postane hladna i da bude spas Ibrahimu, pa mu se ništa nije dogodilo.

(70) Nevjernici su htjeli ubiti poslanika Ibrahima, alejhis-selam, ali je Allah, džellešānuhu, njih učinio gubitnicima, uništio je njihovu spletku, pobijedio ih i ponizio.

(71) Allah, džellešānuhu, spasio je Ibrahima i Luta, koji je povjerovao u Ibrahimovo poslanstvo i slijedio ga, nakon čega ih je iz Iraka premjestio u Šam, blagoslovljenu zemlju s obilnim plodovima i brojnim dobrima, zemlju vjerovjesnikā.

(72) Svevišnji Allah poklonio je Ibrahimu sina Ishaka, nakon što ga je molio da mu podari dijete, i još i unuka Jakuba uz to; sva trojica bijahu Allahu poslušni, čestiti i dobri.

(73) Svevišnji Allah učinio je da Ibrahim, Ishak i Jakub budu uzor ljudima, pozivaju u poslušnost Allahu i postupaju u skladu s Njegovim vjerzakonom, i objavio im je da čine dobra djela, namaz obavljaju onako kako ga treba obavljati i zekat daju, pa su oni sve te Allahove zapovijedi izvršavali na najbolji način i bili su ponizni spram Uzvišenog Allaha.

(74) Allah, džellešanuhu, dao je Lutu poslanstvo, korisno znanje i mudrost, u riječima, postupcima i suđenju među ljudima. Gospodar ga je spasio od stanovnika Sodome, čiji stanovnici, zločesti i neposlušni Svevišnjem Allahu, činjahu ogavna djela i razvrat.

(75) Mi smo njemu ukazali Našu milost kada smo ga spasili od kazne koja je zadesila njegov narod. On je bio dobar rob, sprovodio je Naše naredbe i ostavljao ono što mu je zabranjeno.

(76) I spomeni, Poslaniče, vjerovjesnika Nuha, alejhis-selam, kad je davno prije Ibrahima i Luta zavapio pa mu se Allah, džellešanuhu, odazvao na vapaj i spasio njega i vjernike s njime od golemog iskušenja i potopa.

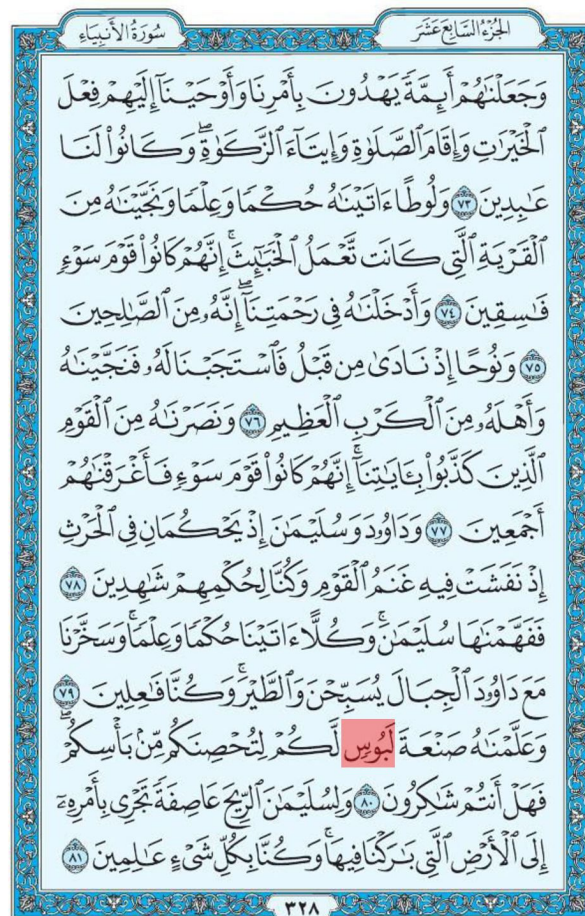
(77) Svemoguću Allah pomogao je Nuhu, alejhis-selam, protiv njegovih sunarodnika koji su poricali Njegove ajete. Oni koji su utjerivali u laž Nuha, alejhis-selam, bijahu nadasve poročni, i Gospodar nebesa i Zemlje sve ih je potopio.

(78) I spomeni, Allahov Poslaniče, vjerovjesnika Davuda i njegova sina Sulejmana kad su sudili o usjevu što su ga noću opasle ovce jednog čovjeka. Sveznajući Allah bio je svjedok njihovu suđenju i Njemu ništa nije promaklo.

(79) Mi smo dali da Sulejman shvati dato pitanje, a ne Davud, njegov otac. I jednom i drugom dali smo vjerovjesništvo i znanje o vjerskim propisima. Brda smo potčinili Davudu, a i ptice, pa su ta stvorenja slavila Allaha kada Ga je i on slavio. Mi smo u stanju da darujemo razumijevanje, znanje i da stvorenja potčinimo jedna drugima.

(80) Davuda smo, a ne Sulejmana, podučili pravljenju **pandira** koji štite vaša tijela od oružja i oruđa. O ljudi, da li ste zahvalni na toj blagodati?

(81) A vjerovjesniku Sulejmanu Allah, džellešanuhu, potčinio je jake vjetrove koji su puhali prema Šamu, blagoslovljenoj zemlji zbog vjerovjesnika koje je tamo slao, zemlji raznovrsnih plodova i dobara. Allah, džellešanuhu, sve zna i ništa Mu nije skriveno.

(82) Potčinio mu je Allah i šejtane koji su zarad njega ronili morem i vadili bisere i drugo, bavili se gradnjom. Allah im je, Svojom snagom i moći, omogućio da to mogu činiti. Allah je nad njima bdio, Njemu ništa ne može promaći.

(83) Allahov Poslaniče, spomeni vjerovjesnika Ejjuba, alejhis-selam, kojeg je Allah, džellešanuhu, iskušao gubitkom porodice i imetka te teškom bolešću; on se strpio i nadao se Allahovoj nagradi, obraćajući se Najmilostivijem da otkloni nevolju koja ga je snašla.

(84) I Plemeniti Allah uslišio je njegovu dovu, iz Svoje dobrote i samilosti, te mu je dao mnogostruko više nego što je imao članova porodice i djece, da bi Ejjub, alejhis-selam, bio uzor svakom nevoljniku u strpljivosti i poniznom obraćanju Allahu, Koji naposljetku otkloni nevolju.

(85) I spomeni, o Poslaniče, Ismaila, Idrisa i Zulkifla, koji su strpljivo izvršavali vjerske naredbe i sustezali se od vjerskih zabrana, te hrabro podnosili udarac sudbine.

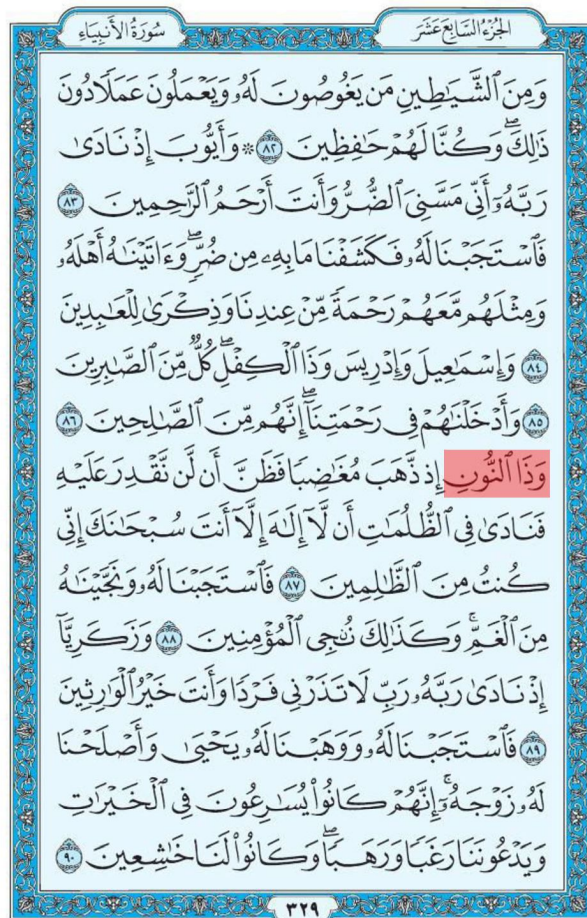
(86) Allah ih je uveo u okrilje Svoje milosti i pažnje, učinio ih vjerovjesnicima i dao im džennet, zato što su čineći dobra djela, a sustezajući se od nevaljalih bili dobri i odani Allahu, javno i tajno.

(87) Spomeni i vjerovjesnika **koji je u kitu boravio**, Junusa b. Mettaa, koji je napustio svoj narod, bez Allahove dozvole, nakon što mu se sunarodnici nisu htjeli odazvati na poziv u islam! Zunnun je pomislio da ga Allah, džellešanuhu, neće dovesti u nepriliku i da ga neće kazniti zbog toga što je napustio svoj narod. Međutim, **Mudri Allah doveo ga je pred nevolju**: učinio je da ga proguta kit, pa je Junus, alejhis-selam, **u trima tminama**: tmini mrkle noći, **tmini mora i tmini utrobe kita** **kajući se zavapio**: "Nema boga osim Tebe, hvaljen neka si, ja sam zaista bio jedan od zulumčara!"

(88) Pa mu se Allah odazvao i izbavio ga iz goleme nevolje i tmina, iz utrobe kita. Allahovo je pravilo da svakom iskrenom vjerniku poslije teškoće da izlaz ako Ga zamoli.

(89) Također spomeni Zekerijaa, vjerovjesnika plemenitog, kad se obratio Svemogućem Allahu da ga ne ostavi bez potomstva; zamolio je da ima potomka koji će ga naslijediti i ostati iza njega.

(90) I Zekerijau, alejhis-selam, Allah se odazvao, pa mu je u poznim godinama poklonio sina Jahjaa, nakon što je izlizeo njegovu ženu, do tad nerotkinju, dajući da zatrudni i rodi. Zekerija sa sinom i ženom, oni su se svi natjecali, hitajući, da učine što više dobrih djela i obraćali su se dragom Allahu nadajući se u milost i u strahu od kazne, bili su ponizni prema Njemu, a prema ljudima bili su skromni.

(91) I kazuj im, Poslaniče, o Merjemi, kćerci Imranovoj, koja se **sačuvala** od bluda, pa je Allah, džellešahu, zapovjedio da Džibril puhne u nju pa je ona zatrudnjela s Isaa, alejhis-selam! Ona i njen sin su dokaz Božije moći kojemu ništa nije nemoguće. Stvorio je Isaa bez oca.

(92) Islam je vjera svih vjerovjesnika, a jedino je Allah Gospodar, Onaj Koji stvara, upravlja i opskrbljuje, pa se zato samo Njemu klanjajte, nikog Mu ne smatrajući ravnim!

(93) Ljudi se se međutim razili sa svojim vjerovjesnicima i među sobom se podijelili na skupine i tabore; neki su od njih, monoteisti - vjernici, a drugi su mnogobošci, nevjernici i svi će se vratiti Svevišnjem Allahu da ih pozove na odgovornost za djela koja su činili na dunjaluku.

(94) Ko bude vjerovao u dragog Allaha i Njegove poslanike, iskreno, te radi Allaha bude činio dobra djela, njegov trud Allah neće poništiti, već će sve što učini uvećati i nagraditi pa će isti taj trudbenik naći svoj trud na Danu ustanuća i radovati mu se.

(95) Nemoguće je da se stanovnici bilo kojeg naselja koje je Allah, džellešahu, uništio zbog nevjerstva, vrte na ovaj svijet i pokaju zbog grijeha te poprave svoj odnos spram Allaha.

(96) Nakon što se otvori brana koja zadržava narode Jedžudž i Medžudž, oni će izaći i razići se po svim dijelovima Zemlje, spuštajući se sa svake **uzvisine**. Oni će se veoma brzo kretati.

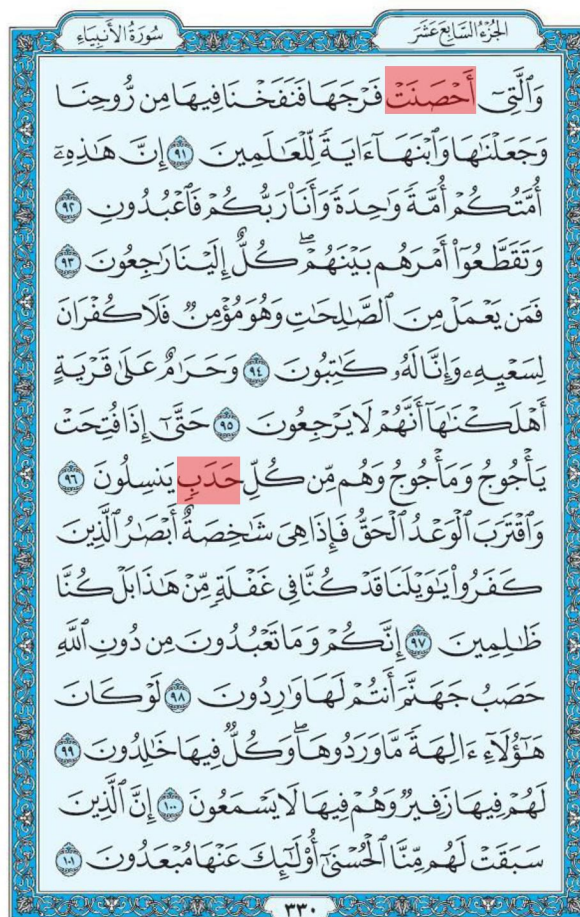
(97) Njihovim izlaskom, približit će se vrijeme Smaka svijeta pa će se, uslijed nezamislive strahote, pogledi nevjernika ukočiti, oni neće treptati, **govorit će**: "Teško nama, nastradali smo! O, kako smo se samo zabavljali uživajući na ovom svijetu, ne spremajući se za ovaj teški dan i sami sebi čineći nepravdu, čineći nevjerstvo i grijeha.

(98) O mnogobošci, vi, vaša božanstva koja ste obožavali, i svi ljudi i džini koji su bili zadovoljni tim činom, bit ćete gorivo džehennemske. I vi, i vaša božanstva, u Vatru ćete ući.

(99) O nevjernici, da su lažni bogovi kojima ste se klanjali bili dostojni da im se ibadet čini, oni ne bi s vama ušli u paklenu vatru! Vi i vaša božanstva, kojima ste se klanjali, a ne Allahu, u džehennemu ćete vječno boraviti i iz njega nikada neće izaći.

(100) Nevjernici paćenici u džehennemskoj će vatri prigušeno jecati i uzdisati, zbog teške patnje, muke i bezizlaza koji će ih snaći. Uslijed nezamislivo goleme i strahovite patnje, oni u paklenoj vatri ništa neće čuti.

(101) Mušrici su govorili da će Isa i meleki koji su bili obožavani, u Vatru ući, **ali Allah je rekao**: "Oni koji su sretnici i kojima je to predodređeno, poput Isaa alejhisselam, bit će daleko od Vatre."

(102) Oni neće čuti huku paklene vatre niti vapaje paćenika nesretnih, jer su stekli Allahovu naklonost i ušli u džennet, gdje su u Allahovoj blizini; imat će sve što njihove duše pozele; u Allahovoj će blagodati vječno ostati.

(103) Neće osjetiti strah zbog najvećeg užasa kada vatra obuzme njene stanovnike, niti će se prestraviti kad se oni prestrave, **njih će meleki s radoviješću dočekivati:** "Ovo je dan velikog uspjeha i spasa, koji vam je vaš Gospodar obećao!"

(104) To će biti onog Dana kad Svemogućí Allah smota nebesa kao što se smota list papira za pisanje. Tog Dana Allah će stvoriti ljude onako kako ih je prvi put stvorio, pa će stati pred Njega. To je obećanje Allahovo, a On Svoja obećanja ne krši; niko ne može izbjeći Allahovo određenje niti iko može suzbiti Njegovu volju.

(105) Allah, džellešānuhu, objavio je u **knjigama**, nakon što je to zapisano u **Levhi-mahfuzu**, da će Zemlju naslijediti Allahovi dobri robovi, oni koji Njemu istinski robuju i koji su Njemu poslušni, a to su Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem i njegov ummet.

(106) U ovim kur'anskim ajetima dovoljna je pouka i korist onima koji se klanjaju Allahu onako kako je propisano, pa izvršavaju vjeronaredbe, a sustežu se od vjerozabrana.

(107) Allah, džellešānuhu, poslao je Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, kao milost svim stvorenjima, tim prije jer žudi da spasi ljude Allahove kazne i izvede ih na Pravi put.

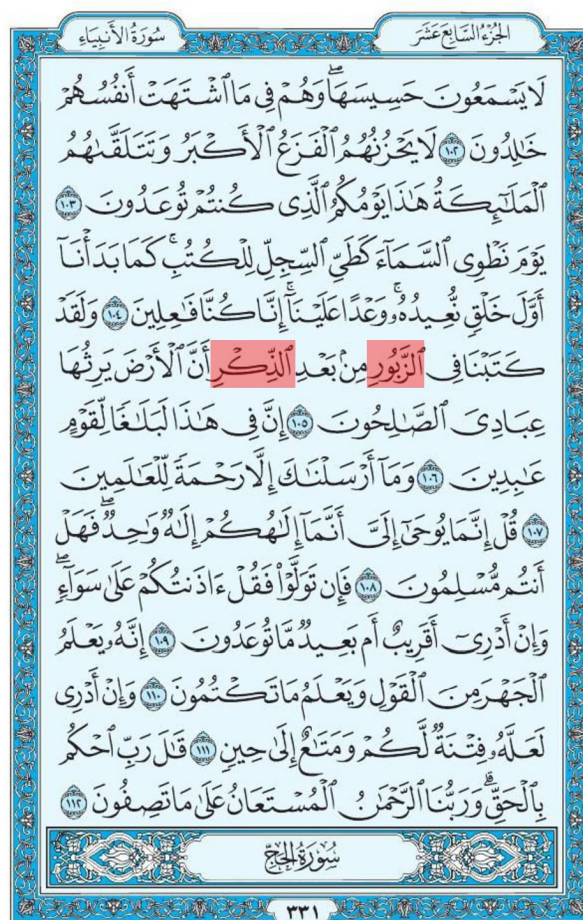
(108) Reci, **Vjerovjesniče:** "Allah mi je objavio da je Allah jedini Bog, te da niko drugi ne zaslućuje da ga se oboćava, i da On nema saućesnika, pa Mu se povinujte, vjerujte u Njega i ćinite dobro!"

(109) Ako nevjernici odbiju da prihvate islam, **reci im:** "Ja svima vama dostavljam objavu od Gospodara svjetova i uspostavljam dokaz. Vi i ja bit ćemo istovjetno upućeni u to. A ne znam hoće li vas uskoro ili nekad kasnije stići kazna kojom vam se prijeti."

(110) Samo Allah, džellešānuhu, zna šta vi glasno govorite i šta šapućete, Allahu ništa nije skriveno, On će vas pozvati na odgovornost za ono što ste ćinili.

(111) A ja ne znam, možda vas Allah, džellešānuhu, time dovodi u kušnju, da bi vas postepeno kazni priblićio i pruća vam ućivanje u ovozemaljskim strastima do nekog vremena, da bi u nevjerstvo i u zabludu ogrećli."

(112) Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reće, **moleći svoga Gospodara:** "Allahu, moj Gospodaru, presudi izmeću nas i bezboćnikā po pravdi, pa nagradi vjernika, a kazni poricatelja! Naš Gospodar je Milostivi Allah, od Kojeg traćimo pomoć protiv vašeg nevjerovanja i negiranja."

22 - Sura el-Hadždž

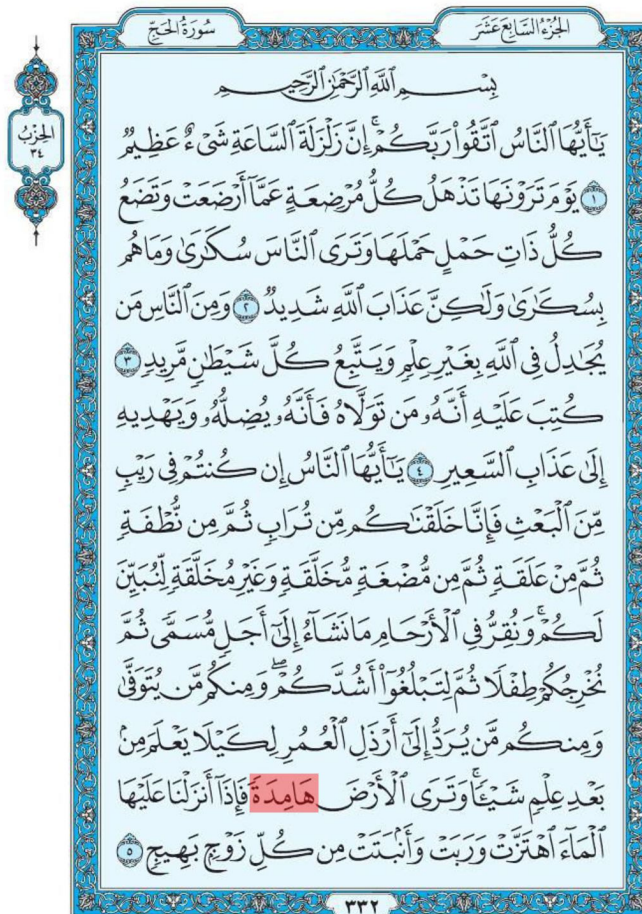
(1) O ljudi, bojte se vašeg Gospodara, tako što ćete izvršavati naredbe i ostaviti zabranjena djela. Doista, strahote koje će nastupiti prilikom Smaka svijeta, kao npr. žestoki potres Zemlje, bit će neopisivo strašne i zaprepašćujuće. Samo Sveznajući Allah zna težinu tih strahota, za koje se treba pripremati čineći djela kojima je On zadovoljan.

(2) Kad ljudi dožive strahote Dana sudnjeg, majka koja će dobiti svoje dijete, zaboravit će ga iz straha, svaka će trudnica svoj plod pobaciti, jer će ga maternica izbaciti, ljudi će kao pijani izgledati – neće biti pijani nego će ih strahota Allahove kazne sasvim izbezumiti.

(3) Neki bezbožnici negiraju Allahovu moć, pa govore da Allah neće oživiti mrtve, a ne raspolažu baš nikakvim znanjem o Allahovoj moći već se povode za svakim šejtanom prkosnim, neposlušnim i vođama koji pozivaju u zabludu.

(4) Za šejtana prkosnoga, bilo da se radi o ljudskoj ili džinskoj vrsti, već je propisano da će svakog onog ko ga slijedi i uzme za zaštitnika na stranputicu zavesti i u patnju ga ognjenu napatiti, čineći nevjerstvo i grijehe.

(5) Ako sumnjate, o ljudi, u to da Allah može mrtve oživiti, razmislite o vašem stvaranju. Znajte da je Uzvišeni Allah vašeg praoca Adema stvorio od zemlje, a zatim dao da se njegovo potomstvo razmnožava od muške kaplje sjemena koje ubaci u maternicu žene, pa od zakvačka, to jest, zgrušane krvi, pa od mesne grude, veličine zalogajčića, koja ponekad bude potpuno oblikovana i dijete se rodi živo, a ponekad bude neoblikovana pa se dijete rodi kao nedonošče te umre – da Svemoguću Allah u etapama stvaranja čovjeka pokaže ljudima Svoju moć. A u maternicama Allah, džellešlanuhu, zadržava plod devet mjeseci, onoliko vremena koliko On hoće, zatim čini da se ljudi kao dojenčad rađaju, te daje da zrelost i napon snage i uma dostignu; neki umiru i prije toga, a dotle neki pak duboku starost dožive i zaborave sve što su znali, pa dostignu stepen gori od dječijeg. I ti vidiš zemlju kako je **zamrla**, bez stabala i rastinja, a pošto na nju Plemeniti Allah s neba spusti vodu, ona zatreperi, bukne i po njoj iznikne svakovrsno zanosno bilje, pa izaziva divljenje i radost onih koji posmatraju.

(6) Spomenuta znamenja i znakovi prvog stvaranja, etape i stanja rađanja čovjeka, jesu očit bjelodan, neporeciv dokaz da je Allah, džellešahunu, jedini istinski Bog i da se samo Njemu smije robovati, te da je nezamislivo bilo koga ili bilo šta smatrati Njemu ravnim. Znaajte da je Allah kadar mrtve oživiti i da sve može učiniti.

(7) I navedeni fenomeni dokaz su da će Čas oživljenja zbilja, bez ikakve sumnje, doći, i da će Gospodar svjetova izvesti mrtve iz njihovih kaburova te ih pozvati na odgovornost za ono što su činili.

(8) Neki bezvjeri bespravno negiraju Allahovu jednoću, a ne raspolažu baš nikakvim znanjem o tome niti za to imaju kakav dokaz. Oni se povode za neznanjem i lažima, a ne slijede Pravi put, nemaju dokaz protiv neistomišljenika, nemaju Knjigu od Allaha da raspoznaju istinu od laži.

(9) Takvi se ohole, **savijajući svoj vrat**, nadmeno hode i otuđuju se od Prave staze, da bi i druge od nje zastranili; njih će na ahiretu, budućem svijetu, Allah, džellešahunu, osramotiti pred svim ljudima zato što su bili nevjernici zabludjeli na ovom svijetu, i kaznit će ih u paklenoj vatri.

(10) Njemu će biti rečeno: "Kušaj ovu kaznu zbog svojih ogavnih djela, jer Allah kažnjava samo zbog onog što je čovjek počinio od grijeha!"

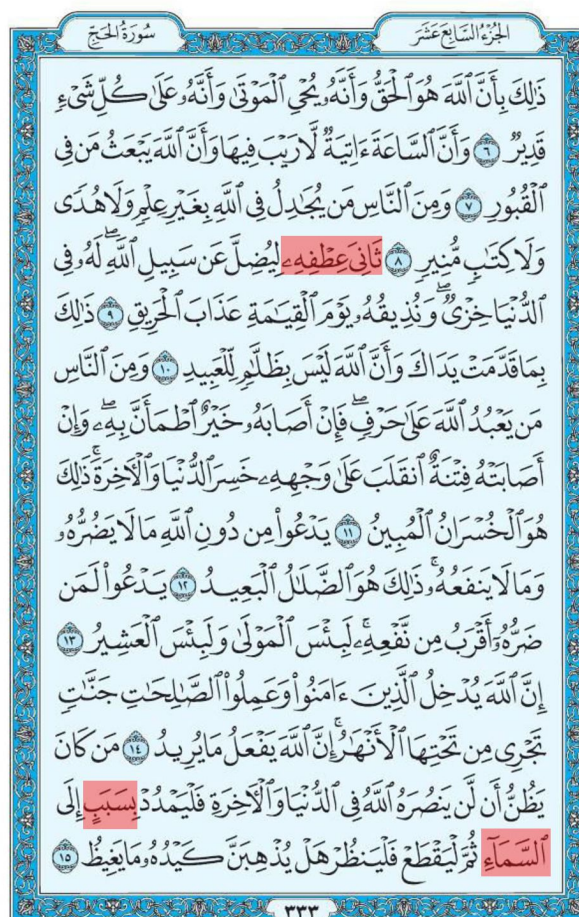
(11) Ima ljudi koji se dvoume obožavajući Allaha i imaju sumnju u pogledu toga. Ako takvu osobu zadesi neko dobro, zdravlje ili bogatstvo, nastavi biti pokorna i vjerovati, a ukoliko je zadesiti iskušenje, bolest i siromaštvo, izgubi nadu i odmetne se od vjere. Takva osoba gubi ovaj svijet, jer njeno nevjerstvo neće joj povećati dunjalučka dobra. Također, gubi i onaj svijet, jer je čeka kazna od Allaha. To je, doista, vidljiv gubitak.

(12) Ovi kolebljivi nevjernici poricatelji ne obožavaju Uzvišenog Allaha nego se mole lažnim bogovima, koji im se ne mogu osvetiti ako ih prestanu moliti, niti im mogu kakvu korist donijeti kad ih mole – to je sunovrat potpuni i zabluda golema.

(13) Nevjernik se moli nekom ko će mu, jer donosi zlo, prije nauditi nego što će biti od koristi. Kako je lažno božanstvo hrđav zaštitnik od kojeg se zaštita traži i zao drug od kojeg se pomoć očekuje!

(14) Plemeniti će Allah uvesti pravovjerne, dobre, u džennetske bašče podno čijih zankova teku rijeke – ono što hoće Allah čini, On nagrađuje čestite, iz Svoje dobrote, a kažnjava grješnike, prema pravdi. Gospodara niko ne može ni na šta prisiliti.

(15) Ko misli da Svevišnji Allah neće Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, pomoći na ovom svijetu – dajući da islam i njegovi pripadnici pobijede, te na onom svijetu – dajući mu visoke razine u džennetu, neka rastegne **uže** do **tavanice** pa neka se objesi i neka zatim vidi hoće li njegova domišljatost dokinuti ono što ga srdi. Allah će, uprkos tom čovjeku koji sumnja ili širk čini, pomoći Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i dati pobjedu islamu.

(16) Kao što je Sveznajući Allah pokazao nevjernicima očite, neporecive dokaze da je On sve kadar učiniti jer će mrtve oživjeti, i jer je objavio časni Kur'an, jasnih i lahko razumljivih ajeta, isto tako upućuje koga hoće, a niko, osim Njega, uputiti ne može.

(17) Na Dan ustanuća Allah će presuditi i razdvojiti one koji su vjerovali u Allaha i slijedili Božijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jevreje, Sabijce (skupina kojoj je poslan vjerovjesnik), kršćane, vatropoklonike i idolopoklonike; vjernike će uvesti u džennet, a nevjernike baciti u paklenu vatru. Allah je zaista pouzdan i znan svjedok za sve što su ljudi činili na ovom svijetu i svakom će čovjeku dati ono što je svojim djelima zaslužio.

(18) Zar ne znaš da se upravo Allahu povinuju, skrušeno i predano, sva stvorenja na nebesima, kao npr. meleki, i sve što se nalazi na Zemlji, od vjernika ljudi i džina, isto tako Sunce i Mjesec, zvijezde i planine, drveće i životinje, prisilnom pokornošću, kao i mnogi ljudi – vjernici, sljedbenici poslanikā, pokornošću ibadeta, a mnogi su nepokorni i ne povinuju se ibadetom pa će biti kažnjeni, nesretni i poniženi. A koga Sveznajući Allah ponizi, nema nikog ko će ga uvažavati. To je tako, jer Allah, džellešanihu, čini ono što hoće i niko Njegovu volju ne može odbiti.

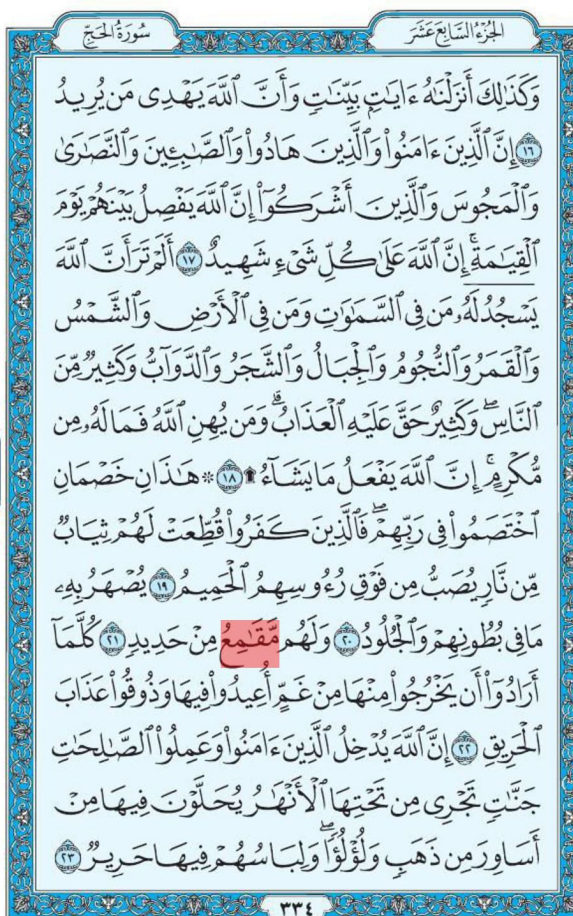
(19) Ove dvije skupine spore se u vezi s Gospodarom svojim: jedna u Njega vjeruje, a druga ne vjeruje, premda svaka skupina tvrdi da je u pravu. Krivovjernima će biti skrojena odjeća od vatre, pa će njihova tijela gorjeti a lica se pržiti, dok će im na glave biti lijevana voda koja je dostigla najvišu temperaturu.

(20) Uslijed vrele vode koja će biti lijevana na njihove glave istopit će se ono što je u stomacima nevjernikā, a zatim će se njihove kože raspadati.

(21) Meleki će mlatiti teškim željeznim maljevima nevjernike po glavi.

(22) I kad god pokušaju iz vatre izaći, ojađeni i napaćeni zbog raznovrsnih paklenih patnji, bit će u džehennem vraćeni i ukoreni: "Kušajte užas pakleni i gorite u vatri usplamsalaj!"

(23) Allah će uvesti iskrene vjernike u džennetske bašče ispod čijih stabala i dvoraca teku rijeke, u njima će vječno boraviti. Allah će dati pa će se stanovnici dženneta, zlatnim narukvicama i biserom kititi, a odjeća će im svilena biti.

(24) Svoje dobre robove Allah, džellešanuhu, nadahnua je na dunjaluku da govore najljepše riječi, kao npr. **riječi**: "La ilahe illallah", da veličaju Allaha, zahvaljuju mu se... Uputio ih je u islam.

(25) Nevjernici koji odvrćaju od Allahova puta, ratuju protiv Allaha i protive se Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, i oni koji odvrćaju od Mesdžidul-harama (**kible svih muslimana, kako sjedilac tako i došljak**), kao što se to dogodilo šeste godine po Hidžri kad je potpisano primirje na Hudejbiji, te oni koji žele da se u Časnom hramu širi bezbožništvo i prelaze granice Allahovog šerijata – svima njima Svemogući Allah dat će da kušaju bolnu kaznu.

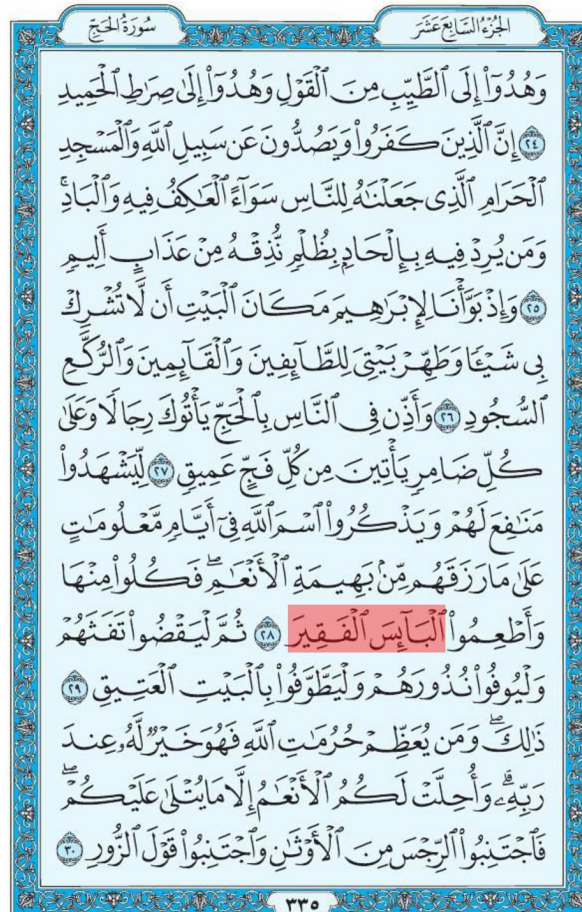
(26) I spomeni da je Plemeniti Allah odredio i pokazao poslaniku Ibrahimu, alejhis-selam, na kojem će, dotad njemu nepoznatom, mjestu sagraditi Kabu naredivši mu da je utemelji na bogobožnosti, vjerovanju, tevhidu i Njegovu zadovoljstvu, te tražeći da nevjerstvu i nečistoći tu ne bude mjesta, da bi Hram bio čist za one koji obilaze oko Kabe i koji stoje na kijamu, pregibajući se i čelima na tlo padajući.

(27) Allah, džellešanuhu, naredio je poslaniku Ibrahimu, alejhis-selam: "Svim ljudima oglasi hadž da obidu hram koji sam ti naredio da sagradiš!", odazvat će se tvom pozivu stižući u Meku pješke i, izdaleka, na mnogim, zbog stalnog kretanja, mršavim i umornim devama.

(28) Dolazit će da bi se okoristili – zaslužujući oprost grijeha, zarađujući dobra djela, postižući jedinstvo, čineći ibadet, i tome slično, te da bi spominjali Allahovo, džellešanuhu, ime prilikom klanja deva, krava i sitne stoke u prvih deset dana mjeseca zulhidžeta i u trima danima Kuranskog bajrama, usto zahvaljujući Svevišnjem Allahu na blagodatima kojima ih je obasuo. Poželjno je da hadžije konzumiraju meso kurbanu koji prinesu, hraneći njime **siromahe uboge**.

(29) Zatim preostaje da hadžije obave obrede koji slijede poslije djelimičnog oslobođanja od ihramskih zabrana i preostaje također da uklone s tijela prljavštinu, podrežu nokte i obriju glavu, da bi na taj način obavili hadž, odnosno umru, odnosno zaklali kurban, odnosno učinili ibadet, na šta su se obavezali. I neka ophode oko Kabe, Božije kuće, koja je u drevno vrijeme podignuta. **Ili je značenje**: neka ophode oko Kabe, koju je Allah, džellešanuhu, oslobodio prevlasti vladara silnika.

(30) Obavljanje obreda skidanje ihrama je naređeno, a obavlja se brijanjem glave, otsjecanjem noktiju te uklanjanjem prljavštine s tijela, ispunjavanjem zavjeta i ophođenje oko Kabe i to jesu hadžski propisi – Allah ih je naredio – i oni se moraju poštivati. A ko poštuje Allahove propise, u ihramima, obavljajući ih predano, pažljivo i brižno, slijedeći u tome Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, taj je zaslužio dobro na ovom i na budućem svijetu. Iz Svoje dobrote i milosti, Plemeniti Allah dozvolio je ljudima konzumiranje mesa domaćih životinja, (**nije vam zabranio hamiju, behiru i vesilu**), nije zabranio ništa drugo osim ono što se spominje u Kur'anu kao krv, konzumiranje mesa strvi i još nekih životinja, pa se ono što je Allah, džellešanuhu, zabranio mora izbjegavati. I klonite se, o ljudi, kumirske pogani, iznošenja laži na Sveznajućeg Allaha, Gospodara svjetova, i laganja na ljude.

(31) Udaljite se od svake vjere, osim one s kojom je Allah zadovoljan. Nemojte nikoga pored Njega obožavati, jer onaj ko to učini, kao da je pao s nebesa ili su ptice rasparčale njegovo tijelo, ili ga je vjetar odnio u daleke predjele.

(32) Tevhid, vjerovanje u jednog Boga, i iskrena, odana poslušnost samo Uzvišenom Allahu jesu stvari koje je On stavio ljudima u obavezu. Pa ko se odazove Allahu, svom Gospodaru, ibadet Mu čineći, kurban koljući i obrede hadža poštujući, dokazao se kao bogobožazan i čestit čovjek.

(33) O ljudi, možete se služiti kurbanima koje vodite na hadž – jašući ih, koristeći se njihovom vunom, njihovim plodovima i pijuću mlijeko koje daju, sve do vremena određenog za klanje dok ih ne zakoljete kod Kabe, tj. u Haremu, svetom pojasu, kao simbol njegovog oslobođanja od silnika.

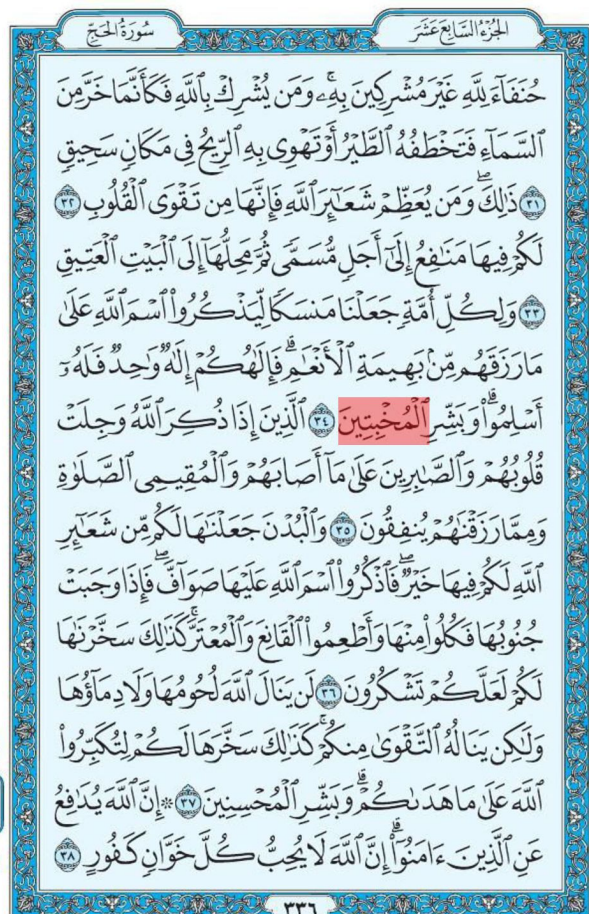
(34) Svakoj zajednici iz prijašnjih naroda naložili smo klanje kurbana, obredne žrtve, da bi spominjali isključivo Allahovo ime prilikom prinošenja žrtve i da bi Allahu bili zahvalni jer ih je opskrbio životinjama, devama, kravama i ovcima, i dozvolio da se njima koriste. O ljudi, vaš Bog je jedan jedini Bog, Allah, samo je On dostojan da Mu se klanjate, pa Mu se zato predano pokorite i Njega isključivo obožavajte. Poslaniče, **smjerne skromne predane** vjernike obraduj radosnom viješću – da će na ovom svijetu dobiti svako dobro i da će sretni biti, a da će na ahiretu zaslužiti džennetske bašče uživanja!

(35) To su oni koji se boje Allahove kazne kada se On spomene, te zbog toga udaljavaju se od kršenja Njegovih naredbi, obavljaju namaz potpuno, strpljivo podnose iskušenja, i u razne dobrotvorne svrhe daju dio imetka kojim ih je Allah opskrbio.

(36) Sveznajući Allah odredio je da klanje deva i krava kod Kabe bude obilježje islama i obred koji se treba izvršiti, da bi se pomoću prinošenja žrtve ljudi približili Allahu. Ko se na taj način približi Allahu ima vjersku kao i korist na ovom svijetu, zato prilikom klanja treba izgovoriti bismillu. **Deva se kolje u stajaćem položaju:** jedna se njena noga sveže uz tijelo, dok stoji na ostale tri noge. A pošto deva padne zaklana na zemlju (**i ispusti dušu**), njeno će meso konzumirati onaj čija je to obredna žrtva i njime će nahraniti siromašne koji se suzdržavaju, pa ne prose, i one koje je siromaštvo natjeralo da to čine. Eto, tako vam je Svevišnji Allah potčinio deve i dao da se njima služite da biste bili jedni od onih koji zahvaljuju Allahu na blagodatima.

(37) Meso i krv obrednih žrtava ne dopire do Uzvišenog Allaha, jer On je neovisan, ali će do Plemenitog Allaha doprijeti vaša iskrenost i želja da zaslužite Njegovu naklonost. Sveznajući Allah potčinio vam je deve da biste Allaha veličali i Njemu se zahvaljivali, jer vas je na Pravi put uputio. Allahov Poslaniče, obraduj Allahu predane vjernike i dobročinitelje onim što će ih sretnim učiniti.

(38) Zaista Allah brani čestite vjernike od neprijatnosti, spletki i neprijateljstva nevjernika grešnika zločestih, jer Allah, džellešanihu, ne voli vjerolomnost i negiranje blagodat.

(39) Sveznajući Allah dozvolio je borbu protiv onih koji ne vjeruju, tim prije jer se muslimanima činila nepravda. Uzvišeni je Allah moćan da pomogne vjernike protiv njihovih neprijatelja i bez njihove borbe, međutim, Njegova mudrost je u tome da iskuša vjernike sa borbom protiv nevjernika.

(40) Uzvišeni je Allah dozvolio borbu onima koji su sa svojih ognjišta prognani bez ikakve krivice, **već samo zato što su govorili**: "Gospodar naš je Allah, samo Njemu robujemo!" A da Svemoguću Allah dozvolom borbe vjernicima ne suzbija njihove neprijatelje onda bi bili bi uništeni objekti u kojima se spominje Božije ime: **manastiri i crkve, u kojima kršćani obavljaju obredoslovlja, te sinagoge**, u kojima se jevreji mole Bogu, kao i džamije, koje su predviđene za obavljanje namaza i zikrullah. A ko se bori na Allahovu putu za vjeru Njegovu i Njegovog Poslanika, njemu će Allah pomoći i poštovanim ga učiniti, jer je Allah zaista silan i moćan, pa Mu se niko ne može suprotstaviti.

(41) Oni kojima je obećana pomoć, ustvari su ljudi koji kada dobiju vlast, obavljaju namaz na potpun način, daju zekat, izvršavaju obaveze i klone se zabrana. Allahu se sve vraća i On daje nagradu ili kaznu.

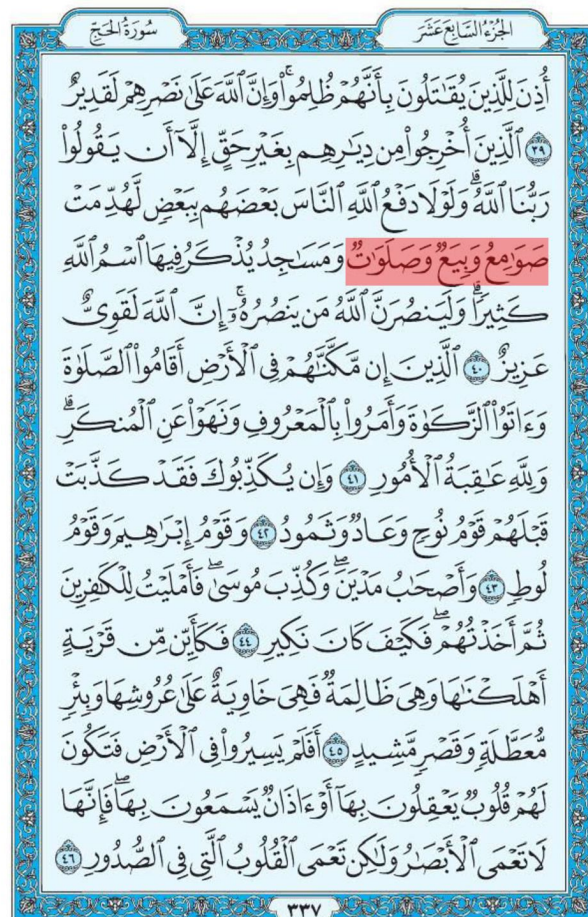
(42) Poslaniče, budu li te tvoji sunarodnici lažnim smatrali, strpi se jer nisi prvi kojeg su njihovi narodi u laž ugonili – pa, i prijašnji su narodi lažnim smatrali svoje poslanike, Nuhov je narod poricao Nuha, narod Ada je u laž ugonio Huda a Semud Saliha, a.s.!

(43) Osim spomenutih, poricali su ih kao poslanike i narod Ibrahimov i narod Lutov.

(44) Zatim su stanovnici Medjena poricali Šuajba, alejhis-selam, pa i Musa, alejhis-selam, proglašavan je lažnim od faraona i njegova naroda, ali je Allah, džellešanuhu, davao odgodu poricateljima te ih potom na muke stavio; i pogledaj kakva je bila Moja osuda njihovih hrđavih postupaka, i kako sam ih žestoko kaznio i sasvim uništio zbog njihova nevjerstva!

(45) Mnogo je naselja Uzvišeni Allah uništio iz temelja zbog njihovog nevjerstva: kuće ostadoše puste, bunarevi zapušteni, visoki dvorci ostavljeni, koji poricatelje nisu mogli zaštititi od kazne; nigdje nikog i nigdje ništa, sve napušteno i zapušteno.

(46) Zbog čega se krivovjerni širom svijeta ne zapute pa da, izvlačeći pouku i razmišljajući, vide staništa uništenih nevjerničkih naroda i da čuju o njima predanja!? Zapravo, nisu oči slijepe, već su slijepa srca, pa nemaju moć zapažanja kad dopadnu zablude i sumnje.

(47) Oni koji ne vjeruju, zbog neznanja, traže od tebe, Poslaniče, da ih što prije stigne Allahova kazna, na ovom svijetu, a kada su opomenuti, onda požuruju i ahiretsku kaznu. Allah neće iznevjeriti prijetnju Svoju da će uništiti bezbožnike, kazna će ih neizostavno stići. Ovosvjetska kazna desila se na Bedru, a dan onosvjetske patnje trajat će kao hiljadu godina, zbog onoga što ta patnja donosi.

(48) Stanovnici mnogih naselja počinili su sebi nepravdu negirajući Allaha, pa im je Gospodar svjetova davao odgodu ne kaznivši ih, a to ih je obmanulo, nakon čega ih je Svemogući Allah potpuno uništavao iznenadnom kaznom; na onom svijetu bit će vraćeni Allahu pa će ih pozvati na odgovornost za ono što su radili i kazniti vječnom kaznom.

(49) O ljudi, ja sam vaš opominjatelj jasni, upozoravam vas i dostavljam vam Božiju objavu u kojoj je sve potanko i dovoljno objašnjeno!"

(50) Zato će iskrenim, čestitim vjernicima koji rade dobra djela, Allah, džellešānuhu, oprostiti grijehe, preći će preko njihovih hrđavih postupaka i dati im u džennetu prelijepu, blagoslovljenu opskrbu koje nikad neće nestati.

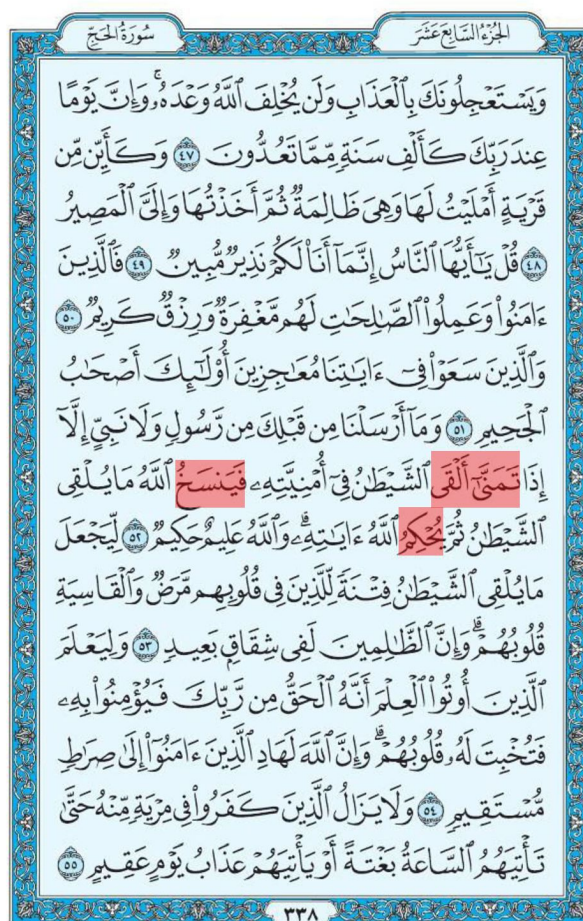
(51) A oni koji se budu upinjali pokušavajući obezvrijediti i poreći Allahove ajete, smatrajući da će Allahu Uzvišenom umaći nekažnjeno – imat će strašnu kaznu u džehennemu, u kojem će uvijek biti.

(52) Mi nijednog poslanika ni vjerovjesnika prije tebe, o Poslaniče, nismo poslali a da ga nije, kad bi **kazivao** Allahovu objavu, šejtan **salijetao nasbojeći mu ubaciti nešto što bi ljudi mogli smatrati objavom**. No, Milostivi Allah **uklanjao** bi šejtanovo došaptavanje i **učvrstio** bi Svoje ajete. Allah zaista zna šta je bilo i šta će biti, javno i tajno; s mudrošću je sve stvorio, propisao i odredio.

(53) Uzvišeni Allah davao je šejtanu priliku da ometa učenje Vjerovjesnika upravo zato da bi to bilo iskušenje onima u čijim se srcima licemjerstvo i sumnja nalaze te nevjernicima, čija su srca okorjela, pa im ne koristi nikakvo kazivanje. Dvoličnjaci i nevjernici u stalnom su ratu, protivljenju i neprijateljstvu spram Allaha, džellešānuhu, i Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Oni su daleko od Prave staze.

(54) I zato da bi spoznali oni koji imaju korisno znanje, pomoću kojeg raspoznaju Pravi put i stranputicu, da je časni Kur'an, objava koju je Allah dao Resulullahu, sallallahu alejhi ve sellem, istina u koju nema nikakve sumnje – eto, njima šejtan nema pristupa i njihovo se vjerovanje i bogobožnost samo povećaju. Allah je Onaj Koji upućuje Svoje poslušne robove na Pravu stazu – islam, koji je odabrao između svih drugih vjera.

(55) Oni koji ne vjeruju u Allaha i Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, neprestano će sumnjati u časni Kur'an, sve do Kijametskog dana, koji će im iznenada doći zatičući ih na neistini, ili dok im ne dođe patnja u jednom strahotnom danu čija strahota neće prestati i u kojem za njih neće biti nikakva dobra.

(56) Vlast i sud na Sudnjem danu pripadat će isključivo Silnom Allahu, Koji će donijeti presudu između vjernika i nevjernika. Presudit će svima po onome kako zaslužuju, a vjernike čestite uvest će u džennetske bašče uživanja u kojima će do vijeka ostati.

(57) A nevjernike, koji poriču Allahovu jednoću i Resulullahovo, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstvo, Svevišnji će Allah kazniti i iznad svega osramotiti u vatri džehennemskoj.

(58) Onima koji su se iselili na Allahovu putu, radi toga da ih nevjernici ne odvrte od vjere, pa zatim poginuli boreći se za islam ili pak umrli kao muslimani – Plemeniti će Allah sigurno podariti zanosnu, vječnu nagradu u džennetu, jer upravo Allah daje najbolju opskrbu.

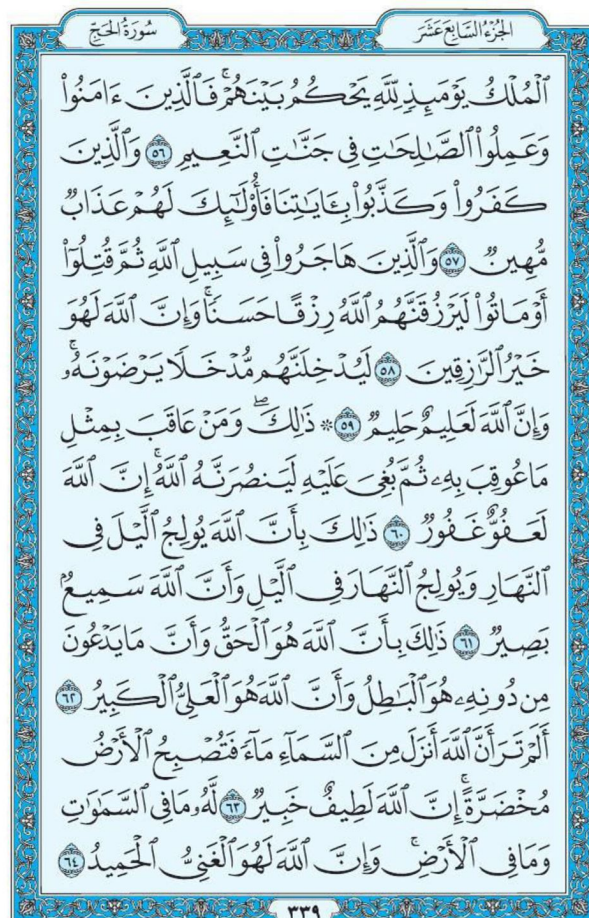
(59) Allah će im dati mjesto s kojim će oni biti zadovoljni, a to su, ustvari, džennetska prebivališta. Allah zna njihove postupke i namjere, i On je blag, te ne žuri da ih kazni zbog propusta njihovih.

(60) Eto tako, Allah te je obavijestio o džennetskoj nagradi koju će dati onima koji su se iselili na Allahovom putu, i dozvoli obespravljenom, koji trpi nepravdu od zulumčara, da uzvрати istom mjerom; ako zulumčar opet učini nepravdu, Allah će obespravljenom zaista pružiti pomoć. Odišta Allah briše grijehе vjenicima i oprašta grijehе pokajnicima.

(61) Eto tako je, a Allah, Onaj Koji je objavio ove propise pravedne, sve može učiniti pa i pomoći onome kome je nepravda učinjena. Jedan od pokazatelja Njegove moći i to je što su noć i dan nestalne dužine, jedno se nauštrb onog drugog povećava. Allah čuje sve riječi i vidi sva djela. On će svakom dati ono što je zaslužio.

(62) To što Gospodar smjenjuje noć danom, a dan noću jest zato što nema istinskog božanstva osim Allaha, pa je robovanje Njemu istina, istina je i Njegovo obećanje kao i pomoć vjernicima, a robovanje svemu drugom neistina, koja nema osnove. Allah je Onaj Koji je uzvišen i Koji je iznad svih stvorenja, Svojim Bićem, savršenstvom i moći. Allah je Veliki, sve je u odnosu na Njega beznačajno.

(63) Zar ne vidiš da Allah s neba spušta kišu pa zemlja ozeleni i nikne na njoj raznovrsno divno bilje. Allah, džellešanhuh, predobar je prema Svojim stvorenjima jer daje kišu i rastinje na zemlji, i dobro je obaviješten o svemu onom što im je od koristi, i ništa Mu skriveno nije.

(64) Samo Allahu, jedinom Stvoritelju i Vladaru, pripada sve što se nalazi na nebesima i na Zemlji, On svime upravlja i sva su stvorenja definitivno u Njegovoj vlasti. Allah nije ni o kome ovisan, a sve što postoji ovisno je o Njemu. Allah je Onaj Koji je uvijek hvaljen.

(65) Zar ne vidiš, o Poslaniče, **da je Milostivi Allah tebi i ljudima potčinio sve što postoji**: životinje i materiju, da bi se time koristili, i da im je potčinio lađe da na njima, ploveći po moru, putuju iz mjesta u mjesto? Allah je Onaj Koji drži nebo da ne padne na Zemlju; a past će ako On to dopusti. Allah, džellešanuahu, blag je prema ljudima, pa im je potčinio ove Svoje blagodati premda oni čine nepravdu.

(66) Allah je Onaj Koji vas je, o ljudi, iz ničeg stvorio, a zatim će vas, kad svakom dođe njegov smrtni čas, usmrtniti i naposljetku će vas ožviti iz vaših kaburova te vas pozvati na odgovornost za djela koja ste na dunjaluku činili. Ali ipak, čovjek je veoma nezahvalan, poriče Allahove ajete obožavajući sa Njim nešto drugo, i negira Njegove očite blagodati.

(67) Svakoj vjerskoj zajednici propisali smo vjerovjere prema kojem se trebala vladati. Poslaniče, ne dozvoli, nikako, da se pripadnici drugih vjera s tobom raspravljaju o tvom šerijatu. Ti pozivaj svom Gospodaru jer ti si, uistinu, na Pravom putu, koji ne sadrži nikakve nedostatke, a oni su u zabludi.

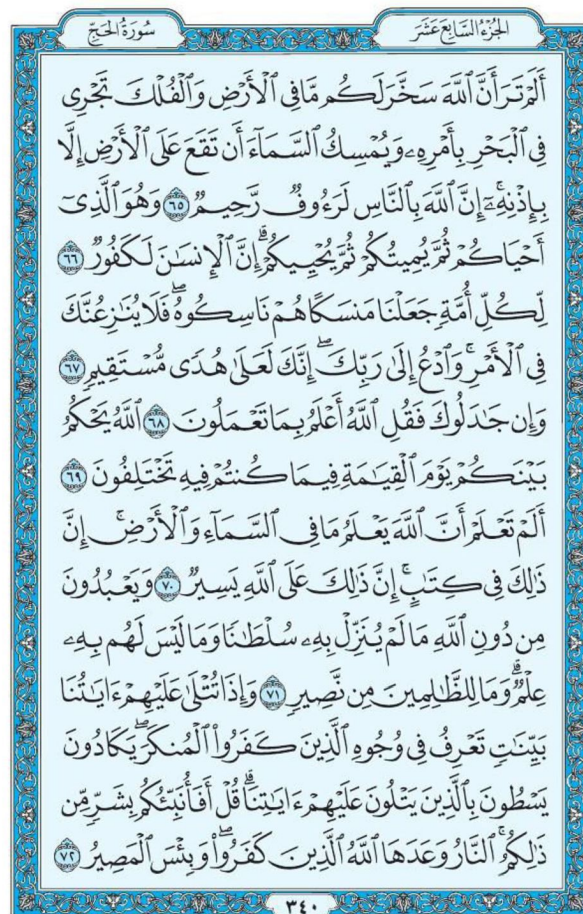
(68) Budu li s tobom, Poslaniče, bezbožnici vodili raspravu oko onog šta ti je objavljeno, nakon ukazivanja jasnog dokaza, **sustegni se od rasprave i reci u vidu prijete**: "Allah predobro zna šta vi radite, ništa mu ne možete od vaših djela sakriti, On će vam dati ono što ste zaslužili!"

(69) Allah je jedini Onaj Koji će na Dan konačnog polaganja računa donijeti presudu između pravovjernih i krivovjernih u onome u čemu su se razilazili na dunjaluku po pitanju vjere.

(70) Zar ne znaš, o Poslaniče, da Allah, džellešanuahu, obuhvata Svojim znanjem sve što se nalazi na nebesima i na Zemlji? To je sve zabilježeno u Levhi -mahfuzu, Ploči pomno čuvanoj. Znati sve to, za Allaha je odista lahko, nije Mu teško niti nemoguće.

(71) Međutim, oni koji ne vjeruju uporno se klanjaju lažnim božanstvima, a ne dragom Allahu, iznoseći laži na Njega. Naime, Allah, džellešanuahu, nije objavio da se može robovati lažnim božanstvima; višebošci nemaju nikakva znanja o svojim božanstvima, već s tim u vezi slijede svoje pretke, neznalice zalutale. A bezbožnici neće imati nikakva pomagača kad ih Allah, džellešanuahu, htjedne kazniti, niko ih neće moći izbaviti.

(72) A kad se nevjernicima kazuje veličanstveni Kur'an, na njihovim licima vidiš negodovanje i zlovolju – samo što, iz mržnje prema istini, ne kidišu na one koji im kazuju kur'anske ajete. Vjeronavjestitelju, **obradi se nevjernicima**: "Hoćete li da vas izvijestim o tome šta će vam biti mrže od slušanja istine? To je vatra džehennemska koju vam je Allah pripremio na ahiretu, a užasno će ona povratiti biti!"

(73) O ljudi, Allah jedan primjer navodi, **pa ga pomno poslušajte i o njemu razmislite**: kad bi se vaša božanstva koja obožavate, a ne Allaha, džellešanuhu, sakupila radi toga da stvore mušicu, bezazleno stvorenje, ne bi je mogli stvoriti, pa zar su onda kadri stvoriti ono što je od mušice veće i složenije?! Vaša božanstva nisu u stanju izbaviti od mušice ono što im ona ugrabi, i to je upravo krajnja nemoć; vaši bogovi i mušica podjednako su nemoćni, pa na osnovu čega robujete bespomoćnim i nemoćnim kipovima?!

(74) Oni ne veličaju Allaha onoliko koliko On zaslužuje, dok pored Njega obožavaju Njegova stvorenja. Allah je, doista, snažan, a pokazatelj te snage je stvaranje nebesa, Zemlje i onoga što je među njima. On je silan i niko Ga ne može nadvladati, za razliku od kumira koji su slabi i ništa ne mogu stvoriti.

(75) Sveznajući Allah odabire poslanike među melekima, kao što je Džibril, a.s., da prenose objavu poslanicima, a među ljudima odabire poslanike da prenose Njegove riječi ljudima. Allah čuje ono što govore mušrici o Njegovim poslanicima i dobro vidi koga bira da dostavi poslanicu.

(76) Uzvišeni Allah dobro zna šta je prethodilo stvaranju poslanika od meleka i poslanika među ljudima i prije njihovog stvaranja i poslije njihove smrti. I naposljetku se sve i svako Allahu vraća, On će ih proživjeti, a potom obračunati prema njihovim djelima koja su radili.

(77) O vi koji vjerujete u Allaha i radite onoga što vam je propisano, činite ruku' i padajte na sedždu obavljajući namaz i samo Allahu robujte, nikog Mu ravnim ne smatrajući, te činite dobra djela, poput sadake i održavajte rodbinske veze, s nadom da postignete željeno i da se sačuvate strahota.

(78) I borite se na Allahovom putu iskreno, zarad Allahova lica, jer vas je On izabrao za prenošenje poslanice i objavio vam lahak vjerovjaku (kojem je pripadao poslanik Ibrahim, alejhisselam) u kojem ništa teško nije propisao. Milostivi Allah nazvao vas je muslimanima u prijašnjim objavama i u **časnom Kur'anu**, davši vam tu visoku počast kako bi Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bio svjedok protiv vas – da vam je dostavio poslanicu, i da biste vi bili svjedoci protiv svih drugih naroda – da su im njihovi poslanici dostavili od Allaha objavu. Zato tu Allahovu, džellešanuhu, blagodat cijenite onako kako je treba cijeniti i Njemu zahvalite, pa budite iskreni vjernici obavljajući namaz, predano i brižno, onako kako Allah želi da se obavlja, i dajte zekat na svoj imetak, a, pored svega toga, oslanjajte se na Svemogućeg Allaha i Njemu prepustite sve svoje poslove i potrebe. O, kako je Uzvišeni Allah divan Gospodar onima koji Njega uzmu za pomagača i zaštitnika! Zato od Njega tražite pomoć i zaštitu, On će vas pomoći i zaštititi.

